9-а Неділя по Зісланні Св. Духа.
Святого мученика Каленика - 29 липня

Тропар ***(глас 8):*** З висоти зійшов Ти, Милосердний,* і триденне погребення прийняв Ти,* щоб нас звільнити від страждань.* Життя і воскресіння наше,*Господи, слава Тобі.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак ***(глас 8):*** Коли Ти воскрес із гробу,* то й померлих підняв,* і Адама воскресив;* радіє Єва воскресінням Твоїм* і кінці світу прославляють* Твоє з мертвих воскресіння,* Багатомилостивий.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак ***(глас 8):*** Тобі, вибраній Владарці,* подячні пісні перемоги співаємо* ми, вратовані від лиха,* слуги Твої, Богородице.* Ти, що маєш силу нездоланну,* захорони нас від усяких бід, щоб звати нам:* Радуйся, Невісто, Діво чистая!

Прокімен ***(глас 8):*** Помоліться і хвалу віддайте* Господеві, Богу нашому (Пс 75,12).

Стих: Відомий Бог у Юдеї, в Ізраїлі велике ім'я Його (Пс 75,2).

Апостол*: (*1Кр 3,9-17*):* *Браття*, ми бо співробітники Божі, ви – Божа нива, Божа будівля. За благодаттю Божою, даною мені, я, мов мудрий будівничий, поклав основу, а інший на ній будує. Нехай же кожний вважає, як він будує. Іншої бо основи ніхто не може покласти, крім покладеної, якою є Ісус Христос. Коли ж хтось на цій основі будує з золота, срібла, самоцвітів, дерева, сіна, соломи, – кожного діло стане явне; день бо Господній зробить його явним; бо він відкривається в огні, і вогонь випробовує діло кожного, яке воно. І коли чиєсь діло, що його він збудував, устоїться, той прийме нагороду; а коли чиєсь діло згорить, то він зазнає шкоди; однак він сам спасеться, але наче крізь вогонь. Хіба не знаєте, що ви – храм Божий, і що Дух Божий у вас перебуває? Коли хтось зруйнує храм Божий, Бог зруйнує того, бо храм Божий святий, а ним є ви.

Алилуя ***(глас 8):***
Стих: Прийдімо з похвалами пере обличчя Його, і псалмами воскликнім Йому (Пс 94,1).
Стих: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 94,2).

Євангеліє: (Мт 14,22-34): *У той час Ісус* зараз же спонукав учнів увійти до човна й переплисти на той бік раніше від нього, тим часом як він відпускав народ. І коли відпустив народ, пішов на гору помолитися насамоті. Як звечоріло, він був там сам один. Човен уже був посеред моря і його кидали хвилі, бо вітер був супротивний. О четвертій сторожі ночі (Ісус) прийшов до них, ступаючи морем. Учні, побачивши, що він іде морем, жахнулись. "То привид!" – заговорили й закричали з переляку. Та Ісус тієї ж миті мовив до них: "Заспокойтесь, – це я, не страхайтеся!" Аж тут Петро озвався до нього й каже: "Господи, коли це ти, повели мені підійти водою до тебе!" "Підійди!" – сказав Ісус. І вийшов Петро з човна, почав іти по воді і підійшов до Ісуса; але, побачивши, що вітер сильний, злякався, почав потопати й крикнув: "Господи, рятуй мене!" Ісус же притьмом простягнув руку, вхопив його і мовив до нього: "Маловіре; чого засумнівався?" І як увійшли до човна, вітер ущух. А тоді ті, що були в човні, вклонилися йому до ніг, кажучи: "Ти істинно – Син Божий!" І перепливши, прибули в землю генезаретську.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Алилуя *(х3).*